

Motion till riksdagen 2012/13: MJ244

av Jan Ertsborn m.fl. (FP)

Kastrering och märkning av katter

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det ska införas bestämmelser om att katter ska ha samma skydd i lagstiftningen som t.ex. hundar.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att minska kattstammen i Sverige.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om bestämmelser om ägares skyldighet att registrera, märka och kastrera sina katter.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om kattägares ansvar för tillsyn av sina djur.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det ska betraktas som ett brott och vara förenat med sanktioner att överge sina djur.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att uppmärksamma kommunerna på det koncept som beskrivs i motionen för att både bryta människors ensamhet och ge övergivna katter ett nytt hem.

Motivering

Första maj 2008 började Jordbruksverkets föreskrifter och allmänna råd om hållande av hund och katt att gälla. Bestämmelserna sätter en lägsta nivå och talar om vad som minst måste vara uppfyllt för att en hund eller katt ska må bra och kunna bete sig på ett naturligt sätt. De nya reglerna handlar bl.a. om att hundar och katter ska få tillsyn minst två gånger om dagen och få sitt behov av social kontakt tillgodosett. De nya bestämmelserna omfattar således även katter, som inte alltid likställs med hundar i lagstiftningen.

Fel! Okänt namn på

De nya bestämmelserna omfattar tyvärr inte det som är det verkligt stora problemet och tillika en mycket viktig djurskyddsfråga – nämligen det ständigt ökande antalet hemlösa, övergivna och förvildade katter som far illa.

Ingen vet exakt hur många de hemlösa katterna är, men man räknar idag med att det finns ca 100 000. Med tanke på att ett okastrerat kattpar beräknas få två kullar med i genomsnitt 2,8 överlevande kattungar som i sin tur får två kullar med lika många överlevande kattungar osv. kan alla som klarar enkel matematik förstå att kattproblemet är överhängande. På köp- och säljsidorna på webben kan man konstatera att tusentals katter är till försäljning eller söker nya hem. I våra lokaltidningar finns dagligen annonser om upphittade katter. Tyvärr är tillgången på katter betydligt större än efterfrågan. Därför har många katter inget värde. Vem som helst kan få en katt helt gratis. Kattens status och värde måste höjas genom att vi minskar kattstammen.

Kattklubbar, katthem, miljökontor, poliser, veterinärer och andra djurvänner kan alla intyga att antalet katter som är hemlösa och som far illa är ett reellt problem. Till detta kommer problemen i våra bostadsområden där många irriteras av ”kattplågan” och snarare vänder sitt missnöje mot katten i stället för mot oansvariga kattägare. Cirka 100 ideella katthem i landet gör ett fantastiskt jobb – ofta med mycket små ekonomiska resurser – men kan bara ta hand om en bråkdel av de hemlösa katterna. Hur många katter de än tar in och placerar ut i hem står ändå en lika lång kö av katter ”utanför dörren” till katthemmet. Många ovälkomna kattungar kommer därför till världen för att avlivas – ibland med primitiva metoder. Andra lämnas vind för våg någonstans eller blir kvar vid sommarstugan. Resultatet av det bristande ägaransvaret blir att katten förvildas, drabbas av skador och sjukdomar, kanske svälter eller fryser ihjäl och ställer till med stor irritation i bostadsområdena. Vi har svårt att tänka oss att släppa ut våra hundar, får, getter, kor och hästar och hoppas på att de ska klara sin egen försörjning vintertid, men tusentals katter överges och lämnas åt sitt öde varje år. Det är hög tid att det ställs krav på kattägarna. Det kan ske genom att de blir ålagda att registrera, märka och kastrera sina katter – såvida de inte används till avel.

I lagen om tillsyn över hundar och katter finns reglerat vilket ansvar djurägarna har vid hållandet av dessa djurslag. Lagen bör stärkas så att samma krav ställs på kattägare som på hundägare när det gäller ansvar och tillsyn. Det är dags att ändra på synen att katter ska få springa fritt och föröka sig och därmed riskera att fara illa och därtill ställa till olägenheter för andra. Det bör ställas särskilda krav på kattägare när det gäller tillsynen i tätbebyggda bostadsområden. Det bör också enligt djurskyddslagen vara brottsligt och förenat med sanktioner att överge sin katt.

Tillsynsfrågan beträffande katter är inte mer komplicerad än beträffande hundar. Det handlar ytterst om synen på katten och ägaransvaret. Det finns tyvärr många myter och okunskap vad gäller katter – även i riksdagen. För somliga är denna viktiga djurskyddsfråga en ”icke-fråga” eller ”nonsensfråga”. Andra anser att just denna djurskyddsfråga inte är en fråga för riksdagen. Någon har uttryckt att man tar ifrån katten ”rätten till det roliga att föröka sig” om man förordar kastrering. En del tror att man måste hålla katten i band ute på bondgårdarna. Denna okunskap innebär i förlängningen att tusen-

Fel! Okänt namn på

tals katter lämnas åt sitt öde varje år i ett land som anser sig ha mycket långtgående djurskyddslagar.

Frågan om kattens status, om behovet av märkning och kastrering, om ägaransvar och kattens självklara rätt till samma skydd som andra husdjur har beretts tillräckligt många år. Detta bör riksdagen ge regeringen till känna.

I januari 2008 överlämnade Djurskyddet Sverige 109 000 namnunderskrifter till Jordbruksdepartementet för ett krav på obligatorisk märkning och registrering av katt. Djurskyddet har dessutom fått stöd genom omfattande kommunenkäter där man anser att skärpt lagstiftning för katter är nödvändig och efterfrågad. Trots det allmänna stödet för en skärpning vill regeringen inte skärpa lagen. Kattfrågan kan inte längre ignoreras. Övergivna katter är ett djurskyddsproblem.

Landshövding Eva Eriksson såsom särskild utredare i översynen av djurskyddslagstiftningens utformning och innehåll har i betänkande SOU 2011:75 Ny djurskyddslag lagt fram förslag i enlighet med vad som framförs i denna motion. Remissyttrandena över betänkandet i dessa delar var mycket positivt. Det är nu angeläget att en ny lagstiftning snarast kommer på plats vad gäller dessa frågor.

Stockholm den 2 oktober 2012

Jan Ertsborn (FP)

Maria Lundqvist-Brömster (FP)

Ulf Nilsson (FP)